

Jordens lycka drista blott, jordisk,
 vexlande förgänglig är.
 Om och bekymrens moln sig
 tränga inom hammens vär,
 Delade de skingras, friden åter
 lyser Dig till möte, när
 Glada barnablickar,
 barnaröster kring Dig svärma här
 Ljufva röster, ljufva!
 Ljufva röster, ljufva!

10

Och när sist till än de lider
 lifvets sorger, glädjedag,
 Huru ljuft att slumra, känna
 tryckt mot hjertats matta slag.
 Utaf saknads stilla tårar
 fuktadt, så mången dag.
 Ljufva tårar, ljufva!
 Ljufva tårar, ljufva!

20

393 *H. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 22. VII 1877*
HUB, JVS handskriftssamling

Danskarby den 22:dra Juli.

Älskade Pappa!

30 Vi tacka hjertligt Ellen och jag, för Pappas hågkomst åter. Jag hade
 nemligen förrän jag fick tag uti Pappas bref i korgen, öppnat kartong-
 erna och antog att den ena var åt Ellen, till Helena dagen, som är om
 några dagar, hvarföre hon fick den; men jag tycker också sedan att det
 var helt passligt; ty tvenne sådana garnityrer på en gång vore ju sådan
 öfverflödlig lyx.

40 Ännu engång, tack goda Pappa, för dessa, och de andra sändning-
 arna. / Svullnaden på / Min fot / har börjat gifva sig, Ville antog det
 vara ett lindrigt ormstyg, ty det var en intensiv röd, blåaktig fläck på
 baksidan af smalbenet och leden samt främre delen af foten voro starkt
 svullna. Nu begynner det att tydligen gifva sig, och värken har
 försvunnit. Jag fick det på Turholm. Hvad min frossa beträffar, hade
 jag den redan förrän jag kom till staden; men ville ej oroa Pappa
 dermed, isynnerhet som jag hoppades, och det nu visat sig, att den var
 kurerad. Sedan jag nu kom hit tillbaka har jag icke haft något anfall.
 Jag sänder nu kläder: Pappas skjortor 10 st. 2 par lakan. 6 st
 handdukar. 1 bordduk. 3 st dynvar. samt kökshanddukar. Jag är äfven
 tvungen att sända en kastrull till förtening; som mig ovetande
 hemtades så illa medfaren hitut. Det första det nu blir vackert, få vi väl
 vänta Pappa. Ellen och gossarna helsa.

50

Pappas Hanna.